

TRACTATVS
LVD.GENCHI
IVRISCONSVLTI PERVSINI
DE CENSIBVS,

TOTAM MATERIAM CONSTITVENDI, CONSERVANDI,
& extinguendi annuos census iuxta formam, & stylum etiam in Romana
Curia adhibeti solitum, Theoretice, & Practicè explicata in continens:

*CVI ACCESSERVNT NON MODO ADDITIONES,
& S. Rota Romana Decisiones iam separatim impressæ, sed & alie pleraque
ab ipso Authore manuscriptæ suis locis repositæ sunt; Necnon Ioan. Baptista
Leonelij, & Ludouici Molina Commentaria ad Bullam Pij V. de Censibus.*

Ex pro maiori omnium commodo nosus, non mutato antiquo, allegationum ordo
ad inuentus fair, omnibus Editionibus accommodatus; Vnâ cum duplice
indice, & Questionum, & Materiarum.

*Opus nunc absolutissimum, & tam publicè in scholis profidentibus, quam in utroque soro
versantibus apprimè necessarium.*

EDITIO NOVISSIMA

LUGDVNI,

Sumpt. Phil. Börde, Laur. Arnaud, & Cl. igaud.

M. DC. LVIII.

CVM SUPERIORVM PERMISSVM.

ILLVSTRISSIMO ET EXCELLENTISSIMO

D. D. AMEDEO BENTIO
ALBVGNANI COMITI. MONTISFERATI
Præsidis, in Sacro autem Pedemontano Senatu
secundo, & status suæ Regiæ Celsitudinis
Consiliario.

PTIMVM sanè Domitianus Imperatoris inuentum, prudēnsque confilium, qui, ut paratas à ciuibus, propriisque militibus infidias, ac mortem præsentem securus effugeret, Sacrum Ioui templum, maximo sumptu, splendidoque apparatu, propè Regias ædes erigere decreuit, & nobiliori in templi loco Dei simulacro collocato, in eius sinu propriam imaginem effingi, & incidi iufit, vt sub tanti Numinis tutela, & cœlesti Asylo constitutus, maxima aduersæ fortunæ discrimina, extremaque vitæ pericula innoxius euitaret. Et Phydias ille Deitatum potius quam hominum sculptor inclitus, vt nominis, gloriæque suæ celebritatem, vti cœleste aliquod numen à mortalitate vindicaret, expressa Palladis icone, ingenij, & artis miraculo, in medio Dex clypeo tanta industria, & diligentia propriam imaginem insculpsit, & effinxit, vt omnino impossibile videretur, eam citra Numinis noxam, & totius statua excidium, eradi, aut labefactari posse. Hanc verò in omne ævum perennandi gloriam, & semetipsum ab omni periculo illasum conservandi cupiditatem, natura rerum omnium magistra, non solum homines rationis compotes edocuit, verò etiam viuentibus, & insensibilibus corporibus indidit, vt in Hedera comicinus, quæ dum solo inuita adhærescit, vel tenuem ventorum flatum leuemque viatorum incursum timet, & in ipso foliorum pallore, mortis pauorem ostendit: at ubi annosis quercubus strictim iungitur, celsosque obeliscos implicat, tunc imminentes temporum iniurias, hyemales algores, æstiuosque calores non pertimescit, sed lata propagine per solidâ illâ fulcra reptans ac serpens, perpetua luxurie virescit, & fecundat. O admirabile naturæ artificium, & artis naturale inuentum! quo perpetuò vicissitudine Natura Artem, Arsve Naturam emulatur, lacefit, & expugnat, dum inter vñta hac dissidia, res mutas loquaces, temporales aternas, mortales immortales intuemur, atque ipsam rerum omnium confectricem veruillarem, quasi illorum famulam, vt quæ robustissima, & firmissima labefactare, & quassare consueuerat, turbato naturæ ordine, ad perpetuitatem, æternaque gloriam vivere cogantur. Hinc Nos pro viribus, vti par est, Artis & Naturæ vestigiis inhærentes, cum optinemos lectissimosque Auctores nostris attramentis Circis veluti balneis in secundam vitam reuocamus, opera & pretium semper duximus tantorum Virorum

LUDOVICI CENCII

V. I. D.

IN TRACTATUM

DE CENSIBVS.

PREFATIO.

ENSVVM Materia licet amplissima sit, & latissima, ex quo non tam se priuatum, quam ad publicum us pertineat ut animaduertunt. Scribentes variis in locis, & sanguiniter Didac. Couar. var. resolue. lib. 3. cap. 7. num. 1. Benedict. Bon. in suo tract. de censib. art. 2. num. 2. Ludovic. Mol. in suo tract. de coniugio. par. 2. Disput. 381. num. 1. Ioan. Bapt. Lup. ad l. 2. C. de p. p. i. imp. & vendit. comm. 2. 3. 2. num. 54. & seq. Brinon. à Sole, in suis questi. Legal. questi. 1. num. 1. Federic. Matt. in suo tract. de iure censu. cap. 2. num. 1. & alijs passim, dum censum distribuant in publicum, & priuatum. Quia tamen nostri propositi est in hoc tractatu non de publico, sed de priuato censidisse, & non de qualibet priuati census specie, sed dum taxat de coaginatio, ipso, qui frequentior, & vñctor inter homines sit, & circa quem quotidie contractus exercantur, & in foro assidue contentiones exoriantur, & antequam ad ipsam tractationem considerandam, operis peccatum esse duxi, ut ordinoso, quo in toto hoc tractanti sim vñtor, in primis indicarem, & quasi digito demonstrem, cum teste Baldo in Proem. Di- gelloc. antequam ad scientiam pertulerint, bene sit methodum, & ordinem docendi prestatibere.

Opus igitur hoc nostrum in tres principales partes eis distribuendum existimat, ea adductis rationes quia hinc ceterae res humanae illius sunt conditionis, ut omnibus habent, vitam, & interitum, eodem eriam modo hunc nostrum Censum consignandum, omniu- vitam, & interitum habere animaduictiorum quidem dum creetur, & imponitur; vitam dum in aliis transfor- tur, & penes illius dominium permaneat; interitum dum refoluitur, & extinguitur. Et propterea, cum census iste in triplici statu considerari posse videatur, videlicet nascens, viuens, moriens, id est congruum est arbitratus sum, ut illius tractationem in tres separatis, & distinctas partes secarem, & distribuere; Ut in prima parte de his ageretur, quae ad omnium, & creaturam census pertinere videbentur. In secunda de his, quae ad illius vitam, & progressum attinerent. In tertia, & ultima, de illius extinctione, & interitu tractarem. Ut autem dilucidationes, & facilitati methodo omnia explicarentur, sicut qualibet pars in certa Censu de Censibus.

capita diuidenda, & quodlibet caput in questiones, & ille in articulos, prout occasio talis, & res ipsa ex postulate vita est.

Primum autem patet in quatuor principaliis capita distinguidam esse duas, in quorum primo quodlibet modum evidentialium, & prolegomenon agetur de Censi ipsi, qui circundat, & constitutus est.

In secundo de personis, que Censum imponere, & constitutae intendant.

In tertio de rebus, super quibus Census consti- tuendus, & collectandus est.

In quarto de ipsam census impositione, & consti- tutione.

De censu consignativo.

Hoc priuatum caput quatuor habet Questiones, quibus vniuersitatem ad huius collectus censuali per cognitionem sunt necessaria, explicabuntur.

In prima afferetur una censu priuati divisione, & eius membra explicabuntur, & aliae censu con- ginali subdivisiones recognoscuntur.

In secunda accedendo propius ad rem ipsam, cen- su consignativi originem intelligimus.

In tercia de illius definitione, & etymologia tra- ctabituz.

In quarti qualsit sit contractus iste demonstrabitur.

De censu priuati divisionibus, & primo de reservatuo, & consignatuo.

QVÆSTIO I.

alibi par. 1. cap. 1. qu. 1. ar. 1.

Quæstio ista quatuor similiter habet articulos.

In primo dividunt census priuatus in reservatum, & consignatum, & quomodo quilibet constituantur, & unus ab altero differat, aperitur.

In secundo subdividunt censu consignatum in A perpetuum.

LUDOVICI CENCII V. I. D. IN TRACTATUM DE CENSIBVS. PARS SECUNDA.

De progressu, & vita Censi.

XPLICITIS illis, quae circa creationem, & impositionem census in mentem venerunt, sequitur ut de illius vita, & progressu disseramus. Et quoniam progressus iste duobus possitimum respectibus considerari potest. Uno quidem respectu translacionis, quae sit de persona in personam. Altero vero dum post factam translationem penes illius dominum permanet, & durat. Idcirco hanc secundam partem in duo praecipua capita partiendam, & dividendam esse existimau, ut eorum primò de iis agatur, quae in ipso actu translationis & acquisitionis census iam creati, & constituti contingere posse viva sunt: in altero vero de iis, quae occurrere, & contingere possunt habita ratione ad censum dum penes illius dominum permanet, & repetitur.

Et quia in actu alienationis, & translationis census multa contingunt, quae scitu digna sunt, & in hoc primo capite venient discutienda. Ideò ut ea quae magis necessaria sunt aliqua methodo, & congruo ordine perstringantur, hoc primum Caput tribus. Questionibus principalibus explicandum esse censui.

In quartum primita videbimus, quo titulo Census noster in aliud transferri licet posset.

In secunda, an in alienatione Census possit licet accedere fideiis.

In tercia explicabimus, quae pacta in illius translatione sunt legitima, vel illicita.

Quoniam Census consignatus possit alienari, & in aliud transferri.

QVÆSTIO XLIV.

alias par. 2. cap. 1. qu. 1. ar. 1.

Proposita Questio ostio explicati debet Articulis. Primus est. Quibus titulis Census alteri concedi posse.

Secundas. An titulo venditionis.

Tertius. Quod pretium erogandum in emptionem Census debeat esse certum.

Quartus. Quod pretium Censis sit iustum, & in quo consistat illius Iustitia.

Quintus. An pretium illud possit solvi in alia specie quam in pecunia numerata.

Sextus. An totum, & integrum pretium Censis solvi debeat in pecunia numerata.

Septimus. An solvi debeat integraliter in actu venditionis Census coram Notario, & testibus.

Octauus. Quidam probati possit pretium hoc faisis integraliter solutum coram Notario, & testibus in actu venditionis Census.

S V M M A R I A.

1. *Census non posse in aliud transferri, nisi titulo venditionis velunt aliqui.*

Contra opiniōē veriar. num. 2. & seq.

2. *Census creatio differt ab aliis venditione.*

3. *Census potest in aliud transferri ex quocunque causa, si approbat.*

4. *Census transferetur in aliud non risibili ad acquendū domum.*

5. *Census donari potest.*

6. *Census transferetur in aliud transaktionis.*

7. *Intellige si concedatur census antea constitutus, secundum alias.*

8. *Census legari potest.*

9. *Sine legatur census iam constitutus, sine legetur annua responsio tunc imposta.*

10. *Legatarius licet potest exigere annuam responsionem sibi legaciam si bares aliquid non faciat vel non solvit scilicet, si non sit in eius facultate cogere bares et faciat vel soluat secundum alias.*

11. *Census transferetur per Indicis sententiam.*

12. *Census acquiritur prescriptione, & longa conservandū.*

13. *Iura incorporealia prescribuntur.*

14. *Census non constitutus legitime, nullo tempore cursu prescribitur.*

15. *Prescriptio annua ut prescriptio acquiratur multa exigitur, remissum.*

16. *Census acquiratur, multis aliis modis, & tunc, remis- fuit,*

Quamvis

S A C R Æ R O T Æ
R O M A N Æ
D E C I S I O N E S

L V D O V I C O C E N C I O V . I . D .
collectæ , & ad Tractatum de Censibus
accommodatae.

NON SOLVM , QVÆ HACTENVS IMPRESSÆ ,
Verum etiam alia plurimæ in lucem nundum editæ ,
VNA CVM BULLIS PII V. SIXTI V. ET CLEMENTIS VIII.
In materiam Censualem promulgatis.

L V G D V N I ,

Sumptibus Philippi Borde , Laurentij Arnaud ,
& Claudij Rigaud.

M . D C . L V I I I .

INDEX

DECISIONVM,

QVÆ IN FINE TRACTATVS imprimuntur, iuxta Ordinem Alpha- beticum causarum.

A

A ESTRA Solitarii. No- vembr. 1634.	<i>Merlino.</i>	558
Ametina fideiussionis, 25. Maij 1621.	<i>Ludoniffo.</i>	192
Eadem, 27. Junij 1612.	<i>Ludoniffo.</i>	193
Anconitana censuſ, 25. Maij 1598. <i>Corduba.</i>		171
Anconitana bonorum, seu censuum, 16. Febr. 1604.	<i>Jullo.</i>	277
Eadem, 24. Maij 1613.	<i>Pbalde.</i>	84
Eadem, 17. Nouembri 1613.	<i>Pbaldo.</i>	278
Anconitana doctis, 27. Nouembri 1598.	<i>Lancellotto.</i>	312
Anconitana honorum de Rinaldiosis Veneris, 15. Maij 1582.	<i>Pamphilie.</i>	318
Anconitana pecuniaria, 7. Februario 1611.	<i>Piramo.</i>	238
Anconitana pecuniaria, 30. Ianuar. 1617.	<i>Pamphilie.</i>	414
-Censuſ 13. Febr. 1613.	<i>Burato.</i>	420
-Censuſ 19. Aprilis 1624.	<i>Burato.</i>	421
-pecuniaria 26. Febr. 1624.	<i>Piramo.</i>	483
-pecuniaria 14. Maij 1625.	<i>Manzaredo.</i>	488
-censuſ 21. Octobr. 1622.	<i>Luso.</i>	499
-predic 29. Nouemb. 1630.	<i>Veraspicio.</i>	536
Aprutina, seu Montis alti censuſ, 4. Sacrae alias Da- July 1607.	<i>Sacrate alias Da-</i> <i>mofeno.</i>	215
Aquilegiensis pensionis, 21. Martij 1610.	<i>Manzaredo.</i>	442
Adiueniensis censuſ, 9. Junij 1599.	<i>Pamphilie.</i>	161
-censuſ 26. Ian. 1620.	<i>Rimbaldo.</i>	352
-fideicommissi 10. Ian. 1613.	<i>Burrato.</i>	410
-fideicommissi 14. Nouemb. 1614.	<i>Rimbaldo.</i>	469
-fideicommissi 25. Ianu. 1616.	<i>Rimbaldo.</i>	472
-censuſ 10. Ianu. 1628.	<i>Merlino.</i>	515
Astulana bonorum, 27. Mart. 1618.	<i>Durano.</i>	483
Affiliensis censuſ, 11. Ianu. 1603.	<i>Cecilio.</i>	340
Affiliensis censuſ, 5. Maij 1608.	<i>Coccino.</i>	120
Affiliensis pecuniaria, 7. Maij 1610.	<i>Manzaredo.</i>	129
Eadem, 28. Ianu. 1611.	<i>Manzaredo.</i>	130
Affiliensis censuſ, 9. Ianu. 1604.	<i>Pamphilie.</i>	17
Affiliensis censuſ, 19. Nouemb. 1604. <i>Coccino.</i>		101
Autunnen. Carpenteraten. & Ca- talicen. collectarum, 9. Martij 16. Maij, & 27. Ian. 1583.	<i>Lancellotto.</i>	3
Auxibana bonorum, 4. Mart. 1602.	<i>Mellino.</i>	107
Auxibana spoliij, 10. Dec. 1610.	<i>Piramo.</i>	193
<i>Draf. R.R. pro Trel. de Cens.</i>		

B

B	Arenis fructuum, 2. Junij 1610. <i>Canalleria.</i>	176
Beneventana censuſ, 19. Martij 1593.	<i>Pamphilie.</i>	103
Beneventana censuſ, 13. Junij 1594. <i>Corduba.</i>		111
Beneventana censuſ, 28. Aprilis 1608.	<i>Coccino.</i>	187
Beneventana censuſ, 18. Nouembri 1608.	<i>Ottembergio.</i>	20
Beneventana censuſ, 26. Maij 1614. <i>Pamphilie.</i>		76
Beneventana censuſ, Venet. Decemb. 1594.	<i>Pamphilie.</i>	316
Beneventana censuſ, 16. Decembri 1594.	<i>Martica.</i>	374
Beneventana Salutani Interdicti, 1. Febr. 1616.	<i>Burato.</i>	263
Bononiensis censuſ, 13. Decembri 1593.	<i>Sacrate.</i>	274
Bononiensis pretensi Saluiani inter- dicti, 16. Febr. 1598.	<i>Oratio.</i>	267
Bononiensis computorum, 10. Aprili 1598.	<i>Corduba.</i>	189
Bononiensis censuſ, 19. Octobr. 1598.	<i>Penia.</i>	133
Bononiensis censuſ, 15. Febr. 1599. <i>Penia.</i>		117
Bononiensis pretensi Saluiani inter- dicti, 1. Ian. 1599.	<i>Lancellotto.</i>	269
Bononiensis censuſ, 11. Ianu. 1600. <i>Lancellotto.</i>		248
Bononiensis censuſ, 14. Apr. 1600. <i>Penia.</i>		254
Bononiensis censuſ, 18. Apr. 1600. <i>Pamphilie.</i>		123
Bononiensis censuſ, 20. Maij 1600. <i>Penia.</i>		46
Bononiensis censuſ, 26. Ian. 1600. <i>Pamphilie.</i>		116
Bononiensis fideiussionis, 19. Aprilis 1602.	<i>Jullo.</i>	180
Bononiensis censuſ, 20. Mart. 1602. <i>Medina.</i>		108
Bononiensis censuſ, 1. Decembri 1603.	<i>Jullo.</i>	109
Bononiensis censuſ, 25. Mart. 1603. <i>Coccino.</i>		199
Bononiensis censuſ, seu attentato- rum, 10. Dec. 1607.	<i>Ludoniffo.</i>	245
Bononiensis censuſ, 26. Febr. 1604. <i>Ludoniffo.</i>		61
Bononiensis elevationis indemni- tatis, 10. Ianu. 1600.	<i>Litta.</i>	194
Bononiensis censuſ, 27. Ianij 1606. <i>Sacrate.</i>		237
Bononiensis censuſ, 16. Decembri 1607.	<i>Ottembergio.</i>	291
Bononiensis censuſ, 17. Mart. 1608. <i>Marciment.</i>		18
	†	20

DECISIONES SACRÆ ROTÆ ROMANÆ QVÆ IN TRACTATV de Censu referuntur.

Illustrissimo Cardinale Mellino, Romana censu,
Mercurij, 30. Octobrū 1602.

S V M M A R I V M.

1. *Census non perimitur in totum, nec pro parte ab peremptione pars fundi censuatur.*
Dummodo pars remanens reddat tot fructus, qui sufficiunt pro solutione iuris censu, ibid.
Ampl. assertio estiam Bullæ P. V. super censibus, numero 6.
2. *In venditione census non venditur res super qua census est impositus, sed solum ius percipiendi annuum reponsum.*
3. *Census constituitur super tota fundo, non autem super aliqua illius partie.*
4. *Constitutio census, si quedam species servitatis super re censuata.*
5. *Emphysema, qui tenetem soluere Canonem respondendum fructibus res, non liberatur à solutione ab impositione pars rei, si fundus pars remanens, sufficiens pro solutione iuris Canonis.*
7. *Alternativa pars una aibiens declarat.*
8. *Pius V. in sua Bulla de censibus ratio aliud circa contrarium censualem, non autem inducit nouas constitutiones contra ius.*

DECISIO I.

FERAT impositionis census super quadam domo in insula S. Bartholomei proxima Tyberi, quæ propter eius inundationem fuit dicta in parte, alia tamen pars quæ remanebat, erat capax ad latitudinem totum omnis census. Fuit dubium, ut in Rota de mandato S. D. N. me proponente si census permanebat in toto super parte capace, vel periret pro parte perempta rei. Cuius dubium resolutione duplicem habet interpretationem. Altera est, an iuxta terminos iuris communis circumscripta constitutione sanum. P. V. super formam

Decis. R. R. pro Trait. de Cen.

creandi census, habeat locum preemptione pro ea pars, quæ perire, si fundus pars remanentis iure sufficiens pro solutione censor. Altera vero, est presuppositione quod census in hoc casu non peteat secundum terminos iuris communis, an dicta Constitution sit in hoc modo, iurius inductus, vel recipiat interpretationem passiuam à iure coquendis.

Et quantum ad primam difficultatem fait per Dominus resolutam, quod circumscripta dicta Constitutione, census t̄ non perimitur per peremptionem rei pars, si remanent alii pars capax: monobatur, quia t̄ pe impositionem census super re non venditur res, nec transfeatur illius dominum in emptorem census, sed venditur solum ius exigendi certainam quantitatem fructuum ex illa re, & constituitur ius quoddam distinctionis, & separationis à dominio, & proprietate ipsius, ut bene ducit. Ayu. conf. 217. num. 4. Et idem cum non venditat res, sed ius exigendi non est attendenda solum peremptione rei in parte, sed necessarium est ad istam effectum, ut periculum pertinet ad emptorem, quod doens sit ita perempta in parte quod pars remanens non sit sufficiens ad redditum quantitatem fructuum debitam pro illo iure vendito. Monobantur etiam, quia t̄ hoc ius exigendi certam quantitatem fructuum constituitur simpli rei super ipsa re, & non super aliqua certa parte ipsi rei, & prouocet donec superest tanta pars rei ius — quia est Constitution hoc ius, quae sit sufficiens ad sola. Item census non potest dici res perempta ad effectum impositionis census: quia t̄ impositionis census est quodam species leviter super re: idem iuxta naturam sequitur remanet super qualibet parte capace. Bart. in *l. stipulationes non dividuntur, in 3. oppos. ff. de verb. obligat.* & sufficit quod idem census possit de non imposta super illa parte, quæ remanet, ut bene deducunt inserviantes. Tertiò, & ultimè placebat Dominis simile emphyteus, in qua t̄ quoniam non soluitur, quid modicum pro recognoscione dicitur dominij, sed penitus correspondet fructibus si res non sit in ratione perempta, & remanet tanta pars, quæ sit sufficiens proportione, debet integrè solo Bart. in *l. 3. n. 4. C. de in. emph.* & illa opinio est communis et recepta, ut per Baco. conf. 1. 3. 1. num. 11. lib. 1. Et idem cum census correspondat fructibus ex eadem ratione, idem videtur dicen-